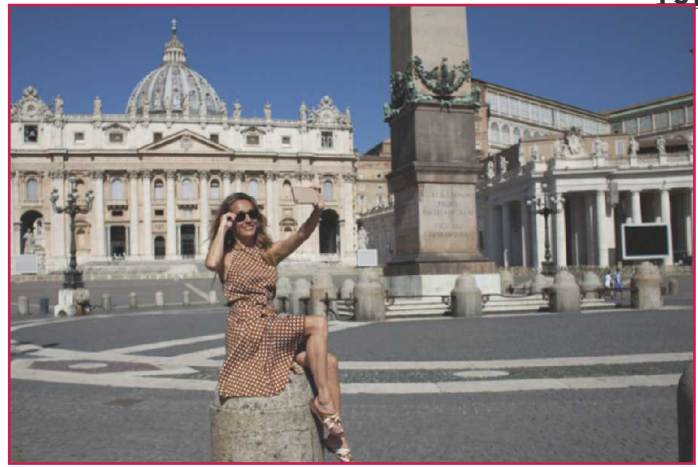

In je uppie op reis: hoe leuk is dat?

Met z'n tweeën is leuker dan alleen, is vaak de gedachte als het om vakantie gaat. Toch zijn er genoeg mensen die erbij zweren af en toe alleen op reis te gaan. Ook Yasmine (34) is nieuwsgierig en boekt een ticket naar Mexico voor haar eerste solovakantie.

TEKST YASMINE ESSER

Als ik dít kan, kan ik alles, denk ik als ik 's ochtends op weg ben naar Schiphol. Gevolgd door: waar ben ik in hemelsnaam aan begonnen? Ik ga niet meer! Wat als ik beroofd word? Of erger? Wat als ik geen andere mensen tegenkom en de hele tijd alleen ben? Wat als ik juist mensen ontmoet van wie ik niet meer af kom? Wat als, wat als... In tegenstelling tot mijn vriendinnen ben ik als twintiger nooit in mijn eentje met een backpack naar Azië gegaan om daar elke avond te feesten en mezelf te leren kennen. Ik was daar toen veel te bleu voor. Is het nu niet te laat? Ik ben immers 'al' 34 en ik hoef ook niet meer elke avond dronken te worden. (Al was het maar, omdat daarvan bijkomen niet meer zo soepel gaat als tien jaar geleden.) Het was dan ook nooit het plan om in mijn eentje naar Mexico te gaan, maar ik was de Hollandse winter beu en mijn vriend wilde geen vakantiedagen opnemen. Dus riep ik tijdens een discussie daarover: "Dan ga ik wel alleen!" Hoe langer ik erover nadacht, hoe meer ik ervan overtuigd raakte dat het 'goed voor me zou zijn'. Mensen zeggen altijd dat alleen reizen zo'n louterende ervaring is. Nou, dat wilde ik weleens ervaren. Bovendien: wat een onzin dat ik er te oud voor zou zijn! Alleen op vakantie gaan kan op elke leeftijd en je hoeft ook niet

naar feesten en hostels als je daar geen zin in hebt. Je kunt er **júist** helemaal je eigen invulling aan geven.

ZEG NIET DAT JE ALLEEN BENT

Zo komt het dat ik een ticket boek naar Cancún en een reisroute uitstippel door Yucatán. In het vliegtuig lees ik het boek van ervaringsdeskundige Liesbeth Rasker, *Solo reizen* (2019). Zij schrijft: 'Weet dat al je worstcasescenario's waarschijnlijk toch niet uitkomen en dat reizen dankzij smartphones, wifi en lokale simkaarten tegenwoordig makkelijker en veiliger dan ooit is.' Fijn, dat stelt me enigszins gerust. Ook geeft ze praktische tips. Bijvoorbeeld dat als iemand aan je vraagt of je alleen bent, je soms voor je eigen veiligheid beter kunt zeggen dat dat niet zo is, maar dat je wacht op een vriend of dat je vriend ziek is en daarom nog in het hotel is. Slim! Als dit een film zou zijn, zou de volgende scène zijn dat ik in de bus zit van het vliegveld naar mijn eerste bestemming. Naast me zit een vrolijke man uit Chicago die niet kan wachten tot hij straks met zijn vrienden in het zwembad ligt. Zij zijn er al. "En jij?" vraagt hij. Waarop ik begin te ratelen dat het mijn allereerste keer alleen op pad is en dat ik het best spannend vind. Meteen denk ik: shit, dit is niet slim. Gelukkig blijkt er niets aan de hand: "I think you're gonna love it!" zegt hij enthousiast.

BEN IK NIET SOCIAAL?

De eerste dagen vind ik het inderdaad heerlijk. Het is warm en zonnig, het eten is lekker – wel een beetje ongemakkelijk nog, in je eentje een restaurant binnenstappen, maar met mijn e-reader in de aanslag went het snel – en de Mexicanen zijn

allemaal ontzettend aardig. Ik geniet van een beetje lummelen, op het strand liggen en doelloos rondlopen. En dan komt de onrust. Het thuisfront vraagt of ik al mensen heb ontmoet. Nee, is dat raar? Liesbeth Rasker schrijft in *Solo reizen* dat je eigenlijk zelden alleen bent en aan de lopende band anderen ontmoet. Zul je zien dat ik straks die enige soloreiziger ben zonder bijzondere ontmoetingen, die wél de hele tijd alleen is. Wat zegt dat over mij? Dat ik niet sociaal ben? Niet leuk? En tegelijkertijd denk ik: maar heb ik dan z'n om vreemde mensen aan te spreken? Ook niet echt. Ik app hierover met vriendin Esther (35) die ooit vijf maanden in haar eentje door Australië reisde. Leuk detail: dat was de reis waarop ze haar man ontmoette, met wie ze inmiddels vijftien jaar samen is en twee kinderen heeft.

BEHOEFTE AAN CONTACT

'Heel herkenbaar die gedachten. Dus je bent hartstikke normaal', antwoordt ze. 'Ik was ook best vaak alleen en voelde me een loner.' Ik denk aan de Esther die ik ken. 'Ik vind jou allesbehalve een loner', typ ik. 'Nu niet meer nee', reageert ze. 'En het is ook wel goed om even helemaal alleen te zijn en je alleen te voelen, ook al is het misschien niet altijd leuk.' »

'Zelig voor mijn man? Hoezo?'

Maresa (36) gaat een paar keer per jaar alleen op reis. Meestal naar New York, soms naar Engeland, Ierland of Zweden.

"Het begon ermee dat mijn man op zakenreis ging en ik dacht: dat wil ik ook. Zelf ben ik eigen baas, dus na een 'werkoverleg' met mezelf besloot ik gewoon te gaan. Ik haal veel inspiratie uit de reizen voor mijn werk als schrijver en vertaler, maar het is ook een manier om vrij te zijn. Om even niet die moeder te zijn die van alles moet. Eenzaam ben ik nooit. Ik ontmoet altijd wel mensen en heb zelfs vrienden in New York gemaakt. Ik vind dat reizen je op een andere manier naar dingen laat kijken. En de reis zelf is al een fijn en avontuurlijk onderdeel van het geheel. Ik krijg weleens de vraag of het niet zelig is voor mijn man. Nee, waarom? Binnenkort gaat hij alleen naar Thailand. Steeds als een van ons heeft gereisd, hebben we elkaar daarna ontzettend veel te vertellen."

'Zij ging naar huis, ik bleef'

Marjolein (46) reisde als twintiger met een vriendin naar Australië, dat werd opeens haar eerste soloreis. "Samen gaan leek me comfortabel, maar pakte toch niet goed uit. Want onze vriendschap was niet bestand tegen 24/7 op elkaars lip zitten. Zij ging naar huis, ik bleef en had de tijd van mijn leven. Ik weet nog dat ik in de Botanical Gardens in Sydney stond, met uitzicht op het Opera House en de Harbour Bridge en dacht: voortaan ga ik alleen op reis. En dat heb ik sindsdien nog regelmatig gedaan. Alleen leer je op jezelf vertrouwen en je hoeft met niemand rekening te houden. Natuurlijk is het niet alleen maar leuk. Het grootste nadeel is dat je niemand hebt om je ervaringen mee te delen. Niemand heeft hetzelfde meegemaakt als jij. Maar als het echt niet bevalt, kun je altijd naar huis gaan. Door dat te beseffen, zijn de moeilijke momenten al een stuk minder moeilijk."

Daar is Rosa Bertram het mee eens. Zij is zelf een doorgewinterde reiziger en auteur van het pas verschenen boek *De magie van reizen – over avontuur en de weg naar het vrije leven*. "Misschien vind je het best spannend om mensen aan te spreken, maar doordat je je alleen voelt, doe je het tóch. Het geeft je even een zetje om uit je comfort-zone te stappen", zegt ze aan de telefoon vanuit Portugal.

Herkenbaar, want na een paar dagen krijg ik behoefte aan contact en stap ik op mensen af bij het ontbijt, ook al voelde dat eerst wat ongemakkelijk. Ook boek ik een tour naar de bekende maya-tempel Chichen Itza, waar ik nieuwe mensen ontmoet. En ik post een berichtje in een Facebook-groep voor Nederlanders in Mexico. Zo leer ik Annabel kennen, met wie ik een tijdje samen optrek. Contact maken gaat steeds makkelijker. Voor ik het weet, ben ik uitgenodigd op iemands verjaardagsborrel en staan we met een groep in een salsabar. Dit soort onverwachte ontmoetingen en spontane uitjes had ik waarschijnlijk nooit meegemaakt als ik samen met mijn vriend op vakantie was gegaan.

JEZELF TEGENKOMEN

Waar ik nog wel tegenaan loop? Mijn eigen besluiteloosheid, zelfs als het gaat om de kleinste dingen. Wil ik bij strandtent A of B liggen? In je eentje kun je precies doen wat je zelf wilt, maar dan moet je eerst wel weten wát je dan wilt. Er is niemand aan wie ik kan vragen wat we zullen doen. Kennelijk trek ik me in het dagelijks leven dus meer aan van de mening van anderen dan ik doorheb.

"Je leert kanten van jezelf kennen die je misschien niet had ontdekt als je met anderen was. Ook kun je jezelf best tegenkomen of in de weg zitten, als dingen misgaan of niet gaan zoals je had gepland bijvoorbeeld. Uiteindelijk leer je daarvan, dat is een interessant psychologisch proces", zegt Bertram. Voor haar boek sprak ze met allerlei experts, zoals psychologen en filosofen, ook spitte ze onderzoeken over (alleen) reizen door. "Uit allerlei onderzoeken blijkt dat reizen je flexibeler maakt, het vergroot je neuroplasticiteit. Ook word je creatiever, omdat je zelf oplossingen voor problemen moet verzinnen. En socialer. Allemaal eigenschappen die thuis weer van pas komen."

ONBEKENDE EN ONVERWACHT

Bij thuiskomst krijg ik de vraag of ik dit nu vaker ga doen. Ik denk het wel! Deze zomer ga ik weer met mijn vriend op vakantie, maar als hij een keer niet mee kan en ik heb wel zin om te gaan (als freelancer is die keuze natuurlijk makkelijker gemaakt), weet ik in elk geval dat ik me ga redden in m'n eentje. Al zal het de volgende keer heus weer spannend zijn. "Tuurlijk, dat heb ik ook, dat blijft", zegt Bertram. "Je weet nooit wat je kunt verwachten, hoe vaak je ook al hebt gereisd. Ga je leuke mensen ontmoeten? Ga je je alleen voelen? Zullen er dingen misgaan? Ik heb heel wat dieptepunten meegemaakt op reis, maar uiteindelijk komt het natuurlijk altijd goed." Ik denk na over wat ze zegt. En besef dat juist dat niet weten wat je staat te wachten, dat avontuur; dat dat precies is waarvoor we het allemaal doen. ◦

'In Tarifa ga ik leren kitesurfen'

Toen de relatie van Janneke (35) uitging, besloot ze om dan maar alleen naar Costa Rica te gaan.

"Ik was bang geen leuke mensen te ontmoeten en boekte voor de eerste dagen een georganiseerde tocht. Van de acht mensen uit de groep zou er vast wel iemand overblijven om mee verder te reizen. Niet dus. Vanwege het laagseizoen bleek ikzelf de groep te zijn. Dat was jammer en even schakelen. Uiteindelijk ontmoette ik toch nog veel leuke mensen met wie ik elf dagen heb gereisd. Een fantastische ervaring! Binnenkort vlieg ik in m'n eentje naar Tarifa in Spanje. Ik heb een weekje vrij en ga leren kitesurfen. Opnieuw had ik allerlei doemgedachten. Is de reis erheen niet fijner om samen met iemand te doen? Straks eet ik elke avond alleen. Maar nadat ik eenmaal het ticket had geboekt, heb ik me daaraan overgegeven. Er zijn daar allemaal mensen met dezelfde hobby. Dus dat komt vast goed."

TIPS OM SOLO TE REIZEN

> **Ga ergens heen waar jij zin in hebt.**

Dat kan ook de Veluwe zijn. Denk ook niet dat je als soloreiziger per se moet backpacken, je kunt ook prima twee weken in je eentje in een all inclusive resort vertoeven.

> **Check vooraf in welke buurten je als vrouw beter niet kunt komen.** Twijfel je of

je accommodatie te afgelegen ligt? Kijk op Google Streetview voor een indruk van de buurt en de veiligheid. Reviews lezen van de accommodatie helpt ook.

> **In hostels is het makkelijker om contact te maken dan in hotels.** Er zijn nette hostels waar je een privékamer met eigen badkamer kunt boeken. Dit biedt privacy en de mogelijkheid voor een praatje bij het ontbijt.

> **Verdeel je geld over meerdere plekken.**

Stop wat briefjes in je handtas, in je koffer of backpack en misschien in meerdere vakjes. Neem ook niet altijd ál je bankpassen of creditcards mee.

Mocht er iets misgaan, dan kun je nog bij je geld.

'Ik bleek zelf de groep te zijn'

